

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6044/2020
28.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Анђелковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 266/20 од 19.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 266/20 од 19.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 35/19 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Крагујевцу Ст 53/10, исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме „Никроопрема“ у стечају, у износу чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу Ст 53/10 од 16.09.2010. године, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 66.375,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 266/20 од 19.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Параћину Прр1 35/19 од 06.02.2020. године у делу става првог изреке у погледу одлуке о накнади имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року у износу од 767.797,10 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од 07.10.2019. године до исплате, износу од 438.181,48 динара на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка 04.05.2010. године и износу од 33.833,83 динара на име трошкова парничног поступка, као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Параћину Прр1 35/19 од 06.02.2020. године у преосталом делу става првог изреке у погледу законске затезне камате тако што је одбијен као неоснован

тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи на досуђени износ главног дуга у ставу првом изреке првостепене пресуде плати законску затезну камату почев од 16.09.2010. године када је донет закључак којим је тужиљи признато потраживање у стечајном поступку до 07.10.2019. године, као дана подношења тужбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизијом се побија само одлука о камати која не чини главни захтев, већ споредно тражење, због чега је ревизија тужиље недозвољена. Ни чињеница да је одлука о камати преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, не чини ревизију дозвољеном, с обзиром да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**